

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४७५५

Title वासन गङ्गा माहात्म्यम्

Author *

Extent ११ पत्राणि Age *

Subject पुराण माहात्म्यादि

वामनगंगाभाहात्म्यम्

ध/७ ५५

गं.
मा.
९

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ नमो नाशाय ॐ श्रीशिवाय नमः शुभम् ॥
ॐ श्रीभैरवी पुनर्वदमहादेवफलान्येतीर्थसंग्रहं श्रावं श्रावं मयीशा
नतत्प्यामिमहेश्वर ग्रामर्षाविहाराख्ये संति तीर्थान्यनेकशः वि-
स्तृतमुद्रवैवफलमेहितकायया श्रीभैरवौवाच शृण्वन्त्ये महा-
देवि ग्रामर्षाविहारिणी इत्यत्रिचफलं वैवतीर्थानाममरीश्वरि-
पुराविहरमानस्य भैरवस्य कदाचन उत्तत्ररसमत्रस्य रत्नः प्राडवभूत्
किल सत्तकारवशे सर्वत्रैलोक्यं सचराचरम् विप्रविनिक्कलोद्भूतः
प्रमत्तो नामदानवः दिक्पालान्वाहयामास विमानमिति विप्रते

राम
९

एकलोपरिभागेन भैरवस्य महात्मनः दिव्यालंकारादयस्त्रोथाप्यायते
दानवाधमाः प्रमान्निता देववराभयात्पितापिपासिताश्च सनपरा
बुभुक्षिता विलोकांतं परमभवं विचेतनासगद्गदं परमगिरेदयन्म
हा ॥ देवाकुचः ॥ गंतमामि रौद्रं तनुमोश्चरस्य चोरो यदस्योचतशा
प्यचोराम चोरोऽचोरो शतमांशान् तद्रूपो शिवेश्वराख्या च सदा शिवो
च भुजोकाशो रौद्रमन्युमिच्छसां शिवाख्यान्तो परमां विष्णुपाम् दि
व्याश्रुत्यो परमांतो परेशो यथातीवेगदयायाति चित्रम् तां सर्वरूपा
परमां सचोरो चोरोऽचोरो तनुमाख्यादिदेव यांते तत्त्वशरणमुपेत्य

गं.
मा.
२

सर्वो विमोक्षामादरुणामृत्युपाशान् निर्विण्णयेदीदितो भैरवा
ख्यातत्वं श्रिताः शरणं ते महेश उग्रो भीमो शैतमो दाहकणो तं ते मोक्षि
ता भवतामृत्युपाशान् ये दीदितः समयो संश्रिताश्च गृह्णाश्रिया धर्मप
रामरात्मन् ते मोक्षता भवतामृत्युपाशान् प्राप्योति धर्मं तस्मै
नमो भगवते भीमाय चोत्तरपिणो यं विदित्वानमुह्यंति प्रातः सर्वा र्षद
र्शिनः यस्येमांस्तूलरूपाव्योतन्वमांसवराचरे तस्मै नमो भगवते भी
माय चोत्तरपिणो तस्मै नमो भगवते शितिकंठाय पुलिने यस्या सर्वाः
तनुः शोखाशामिनो योतिषां पुरं तस्मै नमो भगवते चोत्तरपायशाम्भ

राम.
२

वे यदृशनाहोवदेत्याः प्रवर्तन्तिदिशोदृश तस्मै नमो भगवते श्वेतोरा
 यमरात्मने यन्नत्वेयांति निर्वाणसमयाप्रपद्यन्ति यत् तस्मै नमो भ
 गवते श्वेतोरायशूलिने यन्ननुमनुधावंति सर्वतोभयदीक्षिताः
 तस्मै नमो भगवते परायपरश्रुषिणे यत्पराव्यंतव्यंति धावंतः पर
 मार्थिनः नमो भगवते तभ्यमष्टभैरवश्रुषिणे विभ्यंतः यंप्रयात्येव न
 लनार्कसमप्रभाः नमो भगवते तभ्यप्रणवादिस्वश्रुषिणे गायशु
 षासकोयांति यंप्रार्थस्वश्रुषिणे नमो भगवते तभ्यं प्राणवायुस्वश्रु
 षिणे योगिनो यंप्रयात्येव यतयः संशितो ब्रताः नमो भगवते तभ्यं

गो.
मा.
३

भूताकाशसत्त्वपिणो भूतेत्याद्योनियं देवं तं नमामि स्वयं प्रभु नमो भग-
वते तत्र भ्यासा एवे स्थिरभूषणं स्थितप्रज्ञाप्रयत्ने वयं देवं निरवग्रहाः
नमो दीर्घाय द्रुमाय द्रुमाय दीर्घाय ते नमः सर्वान्तनत्रूपाय मातृकाक्षर-
त्रूपिणो आदिताताय देवाय सत्त्वाय सत्त्वत्रूपिणो शब्दब्रह्मप्रकाश-
यप्रकाशाय च ते नमः वेदागमसत्त्वत्रूपाय वेदागमसत्त्वत्रूपिणो वेदाग-
मबहिष्याय वेदागमविधायिने यदेतत्समस्तस्य लेयदेतत्सत्त्वमुत्तमं
तत्सर्वं ते महद्भूतं तत्र मामि महेश्वरं यद्ददितं तरेवैव ब्रह्मसत्त्वमुत्त-
मम् स्वामः किं किंच नित्यं सौ वै भवं परमीश्वरः क्षण्णिसाक्षिना

देवाः प्रसन्नस्तद्वार्त्तिताः भैरवं समनुप्राप्ताभूयोभूयो नतास्महे
श्रीभैरवः शयंस्तत्ताभैरवाख्यं तत्वं तत्र मदेश्वरि भैरवो व्याकुलो
भूतादृष्टो दैत्यान्विता नराणां कपर्दः शिथिलीभूतो भैरवस्य महात्म
नः शतधा प्रसुवद्धारिगंगायाः सुखं दिने तत्तत्तस्य सरोद्रिके पर्व
ते भैरवशिखे तदेव शतधा गच्छन्तीर्ष्याख्यातं मदेश्वरः देवालोका
वभगवान्माभैष्टु सुखं दिना निरुन्मिदानवे मन्त्रे त्रिशूलेन विनिश्चिते
शक्तिप्रोक्ता स गदेवः प्रारय शूलशुभ्रं शतधारोद्भवा गंगा शीता स
खरेणैव पातालाच्च ततः कुहः शूलभूमौ निखातवान् असुरस्यास्य

गं.
मा.
ध

निर्वाताशतधाराद्वानदी शूलप्रहाराभ्रंतापातालावसरेश्वरि
पातालान्निःसृतंतोयंशतधाराद्वेयतः गंगतंचततःख्यातागंगापा
तालसंभवं देवालोवाचवपुर्नर्भगवान्भूतभावतः तिष्ठधूमत्रदेवेश
ममदेशोविहारके प्रमत्तोवाचुनष्टोवैममशूलप्रहारतः साभीष्ट
चिरंद्वातिष्ठधूमकुतोभयाः संसाराखंभयंचात्रनाशायामिनसं
शयः ऐश्वर्यममपश्यध्वंसतिरस्यसृतीयते रुद्धयाश्चसृतिनास्ति
तराजस्यत्रनिश्चितं तरास्यविहीनाश्चभीताःसंसारतश्चये तई
शालयमासाद्ययान्तिमहाशिवेपदे स्तुतिंभवत्कृतोयेतपवन्ति

राम.
ध

चनरोत्तमाः तेषां कालभयेनास्ति मृत्योश्चैव कुतो भवेत् पापान्ताः
 किं भवत्येव स्ववन्तना भवेत्सराः येषां तदुत्थाय तन्निभवत्कृतोप
 वृत्तिवैपुरुषवरासवेतसः तेषां मते मत्स्थितिर्वा भवेद्दृष्ट्या लये वि
 जये शो मतिश्च तस्मादंशो रंततिष्ठुमीशाः पुण्ये देशे गंगाया चा
 तिस्रते सावित्काला लयात्मा सुवधं सदा तया दिवभूमाः प्रकृष्टाः
 श्रुता ते वैवचनं भैरवस्य पीता गंगा मभः पावयिता शरीरे प्रहृष्टमि
 हीना सुभवन्महेशिसद्यो मुक्ता महतो भीतिना लो अशेषः स्थिता स्य
 त्रविहारभूमौ सानिधे च भैरवस्यापि दृष्ट्वा दृष्ट्वा देवाः सालयात्मा

गं.
मा.
५

श्रुवंतः स्वापिकागोश्चापिभयादिमुक्तः ॥ गौतमस्तुत्वाभैरवंभैरवे
शोस्तत्वाभूमौदंश्चत्स्पर्शनस्य लीलाश्चात्रभैरवोस्यत्रलीनस्तस्मादी
शालयेतिप्रसिद्धः भैरवोस्यत्रलीवेनोदेवाश्चापिपुनःप्रिये तस्मा
त्प्रोक्तापुराविद्भिर्देशाः रेशालयाख्याया ऐश्वर्यपरमेचात्रदृष्टेदेवा
सनातनैः भैरवस्यालयोयत्रतस्मादीशालयः स्मृतः स्मृतायत्रमदे
शानिह्यैश्वर्यप्राप्तुवेतिच ततःप्रोक्तापुराविद्भिर्ग्रामेशालयाख्याया
ईश्वरीविद्योयत्रमदेश्वरसमायुता तस्मात्प्रथितोग्रामेलोकेरेश
विसारिणी कोटितीर्थमत्रदेविर्गंगायांसंप्रकीर्तितं चक्रोद्भवशूल

सम.
५

भवेद्वामनेतीर्थशुभ्रमे गत्युतिपादिमानेनतीर्थामेतमुदाहृते अण
 पिसकृतेकिंवित्तरात्रचयोनयः तदैश्रव्यतामेतियावत्कल्पसर
 सके पापेससत्त्वमप्यत्रकृतेदेविमहद्वेत् अनेतफलदेप्रोक्तं व
 ज्ञलेपसमंस्तम् तस्यासर्वप्रयत्नेनपापमत्रविवर्जयेत् शुण्यमेव
 प्रकर्तव्यमनेतफलदेयतः अत्रस्नानेचस्नानेचपुण्येदेवार्चनेतथा
 होमोजपोयसाध्यायोस्तनेतफलदेभवेत् महापातकशुक्रोवायु
 क्रोवायुपातकैः स्नातापातालगंगायांसद्योमुच्येतपातकं सूर्य
 सेयोमध्यमोवायुरुमादगपववा सद्योमुक्तिमवाप्नोतिपातका

गं.
मा.
६

दितिनिश्चितं अत्यतीर्थप्रसीतानां पापमुक्तिर्भवेत्तृणां ईशालयम्
तानांतनास्तिदेवकृतं कृतं गंगापादेऽस्तिर्यस्य मुक्तिर्नमोतरेऽस्मत्ता
विजयेहिस्तिर्यस्य मुच्येत्तैव जन्मना मृत्वादेशाविहारिणो गतिः
लोकेऽडलभा नपातकभयं चोरेन यमो यमकिंकराः तस्मादीशा
लयेऽपुण्यपुण्यमेव समाचरेत् कर्मणा मनसा वाचा पापकर्म न कर्म
येत् निमिषे निमिषार्थं वा वर्चने चर्तने च तपम् कुर्यादीशालयेऽपुण्यं
नेतं फलमाप्नुयात् मातृप्रयागे यत्पुण्यं ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः गवां कोटि
सहस्रस्य विधित्तस्य यत्फले तत्फले समवाप्नोति स्यात्तेशालयपुत्रम्

राम.
६

वांशयणौ कृत्वा शौते प्रातः कैरपि सत्वरि चौरैः सांतपनेनैव महासांत
 मनैरपि यत्फलं समवाप्नोति तदीशालयदानतः आहं कृत्वा त्रेदर्श
 नि सक्तानोपीश्वरालये सक्तो सक्ता वश्यमेधा सहस्रं समवाप्नुयात्
 यः कुर्याच्चित्रबोदे विपित्वाणो तिलतर्पणं मधुना गुरुहीराक्ष्ये मेत्रैरु
 श्राववैरपि निरायस्याग्रपीशानियासं निशानकल्पके वृत्तकुर्व्या
 मधोः कुल्यासीरकुल्यामपीश्वरि सहस्रकल्पमेशानिपित्वाणमुप
 तिष्ठति ब्राह्मणान्मोजयेत्तरीरमस्तिगुर्गर्भकैः तद्वापित्वाणाम
 वैभवं निशानकल्पके दयादात्तर्पयंत्येव धनधान्यसत्तादिति आख्ये

मं.
मा.
७

दयंति तस्यंति दृष्टंति च शुद्धं शुद्धः अत्रैव पितृभिर्गीताभाषाः सरव
राविते अयिनः सकुले कश्चिदापादो भविता किं यः कर्णश्चाहम
स्माकं पण्डितैः शालयेयुः त्वाप्रोता प्रसन्नास्ते दायासावर्धयामहे
संतानैरायुगारोग्यैः पतनधातुसमृद्धिभिः अत्रैव शिविराणि प्रेतमा
सं करोति यः स मुक्ता सर्वपापेभ्यो प्रेतो नैव प्रनायते तस्मात्सवेतनः
कश्चित्कदा मो भविता सतः यो दयाद्वयसर्वेषां पितृणां तानि लोदके
हतिगाथा प्रगायते सदा पितृगणादिवि पावति सततं देवार्मोभि
ल्लिखितैरपि तस्मादोश विदारिणा कुर्यात्प्रेतविमोक्षणं आशु

सु.
७

आरोग्यमतलमदयेनवलंतया आशुवेतिधनेधामंविद्यामर्थम
 पीयारि उरश्चर्यामत्रयोवैकृताचनमवुत्रमे सात्ताकरोतिनेदेवो
 दर्शनेनमदेष्टारि पूरयेदिरिवैकामैरितिसंयवरातने कासिका
 लेमद्यवोरेसीनरेद्यदिवर्जिते संध्यास्नानजपार्चादिवर्जितेवोरक
 मेरिणि अस्याविद्यापरित्यक्तेस्तेछविद्याधिशासिनि आत्मार्यपायसं
 मासेकसंवापिनसंदारि पचनात्रवेचयितापित्मात्प्रवर्तके पक
 शरः परमाणोपरनिंराप्रवर्तके पराप्रवादनिरेतोतयाअस्यएग
 र्जके देवपूजापरित्यक्तेपेउकपारिपूरके मात्पुसृपित्पुसृसृ

गं.
मा.
८

8

षाडहितगोतने सशामोपराकेचपरच्छिद्रानुप्रेतके मोचास्या
परिक्षिष्टदेवविद्याविवर्तके महाचारपरित्यक्तेकुसिताचारतमो
कुदर्मनिरतेलोकेभूतयत्तादिप्रामिनि सभर्षेयवकेचैवपरश्रुष
गामिनि स्त्रीतनेसत्यनिरतेसपत्निपरिवृतके गुरुहोदिनिशिष्ये
चगुरोशिष्यप्रहृषके वृथाकृतसंसादिवृत्तप्राभिलाषके पाप
साधूनिरतेगोगणेसत्यसीरिणि संदिवाग्रहणामकेतश्चर्मरसपा
यिनि अश्रिमलसंसंकेगरलपायिनिप्रिये महामोदापरासंकेत
नेदेवादिनिरके धूम्रपायनिमर्वसिलोकेपरमउःखिता अधःशि

सम.
८

रोधपादश्चकेलितातम्बकदये प्रममानयतानित्येतिष्टंत्पाव्रश्च
 त्तरे गौरेप्रजनचोप्रेवकलिनेडाःखद्वके अस्मिन्कालेमसावौरे
 त्पक्षासर्वोमशेषतः कालेनिकदमासायसद्यैशालयेश्रयेत् वो
 रेकलिपुगेजाताकालमेतकमेवद गतावैशविराणिपासघोयो
 गेममाश्रयेत् तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसद्यैशालयेश्रयेत् कलिकालभ
 येनास्मिन्प्रत्युभयैर्नरि मृतिरोप्रविराणिपासघोरिनिसेदरि
 मृतागैशविराणिपाकरोतिलिपिमानेने यमोपिबुरुतेसद्यैति
 सत्येनतेशये अत्रवैकेश्येस्तातातश्चावामनकेश्वमे श्रीवरेवाम

गं.
मा.
५

9

देवाद्योस्त्रातामुच्येत संकटात् स्नानं पाताल गंगा यो ईशास्त दर्शनात्
प्रिये सद्यः पापादिनिर्मुक्तो याति ब्रह्म समात्तने स्तोत्रोपाश विहारिणो य
नेगः कोटकः शिवे परमैवमाप्नोति सत्यं सत्यं वरानने आगोपयेत्
हाणीता चर्चा तेजोततः शिवे मारया लोततः प्रोक्तं सत्यं दलसरोततः
प्रोक्ता ईशालय ग्रामो मे त्रतं त्रविषा रदैः मृता ईश विहारिणो पाता रकं
प्रजयेद्गणः शुद्धमशुद्धमापि वा मोक्षयेत् न मसागयात् इदं सत्यं न तत्र
मिदमाशुष्य वर्धने महसा च प्रदंते त्रं बल बुद्धि विवर्धने काक वंध्या
दोष हरे मृतवत्सो दिदोष भुत्त वंध्याया पुत्र जनने सर्वदुष्ट निवारणे

गं.
५

कामदेकामिनोत्तैवधनसत्यविवर्धने आपत्तातिहरंधाम्येवधनम्
 मोक्षदेयं प्रज्ञाप्रज्ञानं प्रसाकलिकल्मषनाशनं मत्तपातकफ
 सेत्रेमुपपातकमोक्षदे कृष्टतयदरेसेत्रेमेशालपरतीरिते ईशाल
 यममेसेत्रेदिविभूम्यंतवित्तं कलिपापहरेसेत्रेनधुतेनभविष्य
 ति ॥ गौपातालगेगासमयासरेशिष्टोविस्मृतेमत्ययमेगेखौ
 यःस्वानिप्रणेष्यन्तेदिनेनाशयानिषौवेयपदेयिविस्मः यदिया
 तालगेगापोविवर्धस्यंश्चालभेत प्रमुखातेतदादेवितोरेपातक
 मंचयेः गंगाहृष्टामदेशानियातकानिमहोत्सापे तदापिआसमा

गे.
मा
१

योनिमरेषासुप्रसादनः पानालंगंगामासायज्ञानियशुमरेष्वाः
सशुद्धशुद्धमाप्नोतिदीर्घमापुनर्विरति मर्यादामरेष्वाःसुच्ये
देवनसंपदः योमपूर्वमर्यादेविगंगापादेनिवेशयेत् पीतागंगा
फलपुण्यपातिसदशिवः परे आसायगंगाधारेयेप्रियतेपूर्वपु
ण्यता ससदाशक्तोपातिसर्वबंधविवर्जितः प्रियमानोहरेदे
शिपुत्रंश्रयतेभुङ्क्ते अत्रापि मर्यादेविस्ततोमोक्षमवाप्नोति
रेशागंगेतिगंगेतिधारगंगेतिवैभुङ्क्ते त्रिसंघाजपतनित्यशुकि
नस्पकरोस्थितः ससवणसमाचोरोलंबनाउष्मतिप्रदे मर्या

गे.
१

॥ धनस्य कामश्च नृणामाशुतयो भवेत् लोहस्य रुमयै पाशैर्हृद्वेधोऽस्मिन्म
ने स्त्रीधनारिषु संसक्तो मुच्यते न कदाचन कः कस्य हेतुर्दः खस्य तया हेतु
मुखस्य वा सप्रवर्जित कारणं सखडः खयोः वस्य विसमहेता
रिषे च तनाभूतनातयः नाशमेवावुधावेति न स्माञ्चैयः सममसेत् इति
श्रीवामनगंगामाहात्म्यसमाश्रम् ॥ शुभं ॥ शुभं ॥ शुभं ॥

राम.
९

